

Dosarul nr.3ra-1120/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – I. Secrieru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău –E. Palanciuc, V. Negru, A. Minciuna

DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Tamara Chișca- Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

judecând recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexadoff” împotriva Serviciului
Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexadoff”, s-a casat
hotărârea din 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri privind
admiterea cererii de chemare în judecată,

constată:

La 30 septembrie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Alexadoff” (în
continuare SRL „Alexadoff”) a depus acțiune în contencios administrativ împotriva
Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea deciziilor nr. 127/1499, nr.
127/1500 din 06 august 2019 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și nr. 321
din 12 septembrie 2019 pe marginea contestației împotriva deciziilor nr. 127/1499, nr.
127/1500 din 06 august 2019.

În motivarea acțiunii SRL „Alexadoff” a indicat că Direcția generală administrare
fiscală mun. Chișinău a efectuat la subdiviziunile amplasate pe șos. Muncești, 271A,
mun. Chișinău controlul fiscal prin metoda verificării operative, fiind întocmit actul de
control fiscal nr. 1-835811 din 11 iulie 2019.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1499 din 06 august 2019 SRL
„Alexadoff” a fost sancționată cu amendă în mărime de 4 000 lei pentru împiedicarea
controlului fiscal prin neprezentarea la prima cerere, persoanelor cu funcții de
răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală a documentelor de
proveniență a mărfurilor.

În opinia societății reclamante decizia adoptată este ilegală și vădit neîntemeiată,
deoarece la momentul efectuării controlului inspectorilor fiscali le-au fost prezentate
facturile fiscale FA 300313 din 26 octombrie 2016, FA 300334 din 07 decembrie 2016,
IH 0702384 din 19 decembrie 2018, cât și certificatul de proveniență a mărfii din 16

noiembrie 2016, CMR nr.74 din 16 noiembrie 2016 și contul spre plată, astfel fiind prezentate atât documentele care atestă procurarea mărfurilor, cât și de conformitate a acestora.

Ulterior, la 16 iulie 2019 alți inspectori fiscali din cadrul aceleiași direcții, au efectuat la subdiviziunile amplasate pe șos. Muncești, 271A, mun. Chișinău un alt control fiscal prin metoda verificării operative, fiind întocmit actul de control fiscal nr. 1-837303 din 16 iulie 2019.

Prin decizia nr.127/1500 din 06 august 2019 SRL „Alexadoff” i-a fost aplicată încă o amendă de 4 000 lei, din motivul neprezentării documentelor de proveniență a mărfurilor, deși au fost prezentate facturile fiscale FA 300313 din 26 octombrie 2016, FA 300334 din 07 decembrie 2016, IH 0702384 din 19 decembrie 2018, certificatul de proveniență a mărfii din 28 aprilie 2015, CMR nr. 16 din 28 aprilie 2015 și contul spre plată.

SRL „Alexadoff” a susținut că s-a conformat prevederilor art. 8, alin. 2, lit. f) din Codul fiscal și a prezentat la prima cerere inspectorilor fiscali documentele solicitate, însă aceștia, având scopul de sancționare, nu le-au luat în considerație.

Nefiind de acord cu deciziile adoptate de către Serviciul Fiscal de Stat societatea reclamantă la 23 august 2019 a depus contestație. Prin decizia nr. 321 din 12 septembrie 2019 organul fiscal a considerat contestația neîntemeiată și a respins-o.

Societatea reclamantă a invocat dezacordul cu deciziile Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1499 și nr. 127/1500 din 06 august 2019, precum și cu decizia pe marginea contestației nr.321 din 12 septembrie 2019.

În susținerea dezacordului SRL „Alexadoff” a menționat că unicul motiv regăsit în deciziile organului fiscal, întru argumentarea poziției sale este că actele solicitate nu au fost prezentate la prima cerere a persoanelor cu funcții de răspundere, precum și explicațiile conducătorului întreprinderii referitor la imposibilitatea prezentării la prima cerere a documentelor ce confirmă proveniența mărfurilor, deoarece acestea nu se aflau la subdiviziunea supusă controlului. Contribuabilul a susținut că a prezentat toate actele solicitate de inspectorii fiscali și nu a avut nici o intenție de a nu le prezenta, iar argumentul precum că conducătorul SRL „Alexandoff” a depus explicații este un fals, nefiind prezentate probe în acest sens.

Prin hotărârea din data de 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins acțiunea depusă de către SRL „Alexadoff” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1499, nr.127/1500 din 06 august 2019 și nr.321 din 12 septembrie 2019.

La 27 iunie 2020, în termen, SRL „Alexadoff” a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului declarat, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 07 octombrie 2020 a admis apelul depus de către SRL „Alexadoff”, a casat hotărârea din 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău cu emiterea unei noi hotărâri prin care a admis acțiunea înaintată de către SRL „Alexadoff”, a anulat deciziile Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1499, nr.127/1500 din 06 august 2019 și nr.321 din 12 septembrie 2019.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Serviciul Fiscal de Stat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului Serviciul Fiscal de Stat a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, deoarece la caz, SRL

„Alexandoff” a încălcat legislația fiscală și nu a prezentat la prima solicitare actele de proveniență a mărfii, iar concluzia instanței de apel precum că facturile fiscale reprezintă acte de proveniență a mărfii este eronată, deoarece însuși administratorul societății a explicat ca ulterior va prezenta actele de proveniență a mărfii, ori în atelierul de reparații și depozitul unde a avut loc controlul nu are aceste acte.

Concluzia instanței de apel precum că societatea intimată s-a conformat prevederilor legale și la prima solicitare a inspectorilor fiscali SRL „Alexandoff” a prezentat actele de proveniență a mărfii și anume facturile fiscale a fost criticată de autoritatea recurentă. Inspectorii fiscali în cadrul ședinței de judecată au explicat că la efectuarea controlului în atelier și depozit societatea intimată nu a prezentat actele de proveniență a mărfii, deci nu poate fi reținută această concluzie, ori prin acte de proveniență se înțelege facturi fiscale, avize de însoțire a mărfii, documentele vamale sau alte documente stabilite de lege.

La etapa examinării procedurii de admisibilitate a recursului, prin prisma articolului 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a verificat dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

La caz, obiectul prezentului recurs se referă la decizia Curții de Apel Chișinău din data de 07 octombrie 2020, emisă ca instanță de apel, care intră în categoria de acte specificate în articolul 244 alin. (1) din Codul administrativ. Cererea de recurs nu este depusă în mod repetat, fiind depusă de către o persoană împuternicită.

Succesiv, cu referire la termenul de declarare a recursului, completul de admisibilitate a constatat că în sensul art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Astfel, completul de admisibilitate a opinat că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece decizia instanței de apel a fost pronunțată la 07 octombrie 2020, notificată prin intermediul poștei electronice Serviciului Fiscal de Stat la 06 noiembrie 2020. (f.d. 136)

Serviciul Fiscal de Stat a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat la 13 octombrie 2020 și la Curtea Supremă de Justiție recursul motivat la 20 noiembrie 2020.

La 12 noiembrie 2020 și la 24 noiembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat prin intermediul oficiului poștal pentru notificare SRL „Alexandoff” recursul nemotivat și recursul motivat depus de Serviciul Fiscal de Stat cu explicarea dreptului de a depune referințe. Deși, conform avizelor de recepție a corespondenței DS8000324694AS și DS8000605522AS SRL „Alexandoff” a recepționat copia recursului nemotivat și recursului motivat la 23 noiembrie 2020 și 27 noiembrie 2020, nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință asupra motivelor recursului.

La 16 decembrie 2020, examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

completul de admisibilitate specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a dispus examinarea în fond a acestuia, în complet de cinci judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În speță, completul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece în cererea de recurs argumentele au fost expuse cu suficientă claritate.

Verificând argumentele invocate în recurs prin prisma materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și de a menține hotărârea din data de 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din următoarele motive.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează la alin. (1), lit. c) că examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În interpretarea art. 244, alin. (2) coroborat cu art. 231, alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, în corespundere cu art. 22 și art. 219, alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal administrate, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma art. 194, alin. (2) din Codul administrativ în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Recapitulând esența litigiului, în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține starea de fapt constatată de instanțe și confirmată de părți.

Astfel, din dosarul administrativ nr. 1-835811 din 11 iulie 2019 anexat la materialele dosarului rezultă că prin decizia DDCF-54712/11 din 11 iulie 2019 Serviciul Fiscal de Stat a inițiat controlul la SRL „Alexandoff”.

La 11 iulie 2019 Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău a întocmit actul de control fiscal nr. 1-835811 la atelierul de reparație amplasat în mun. Chișinău, soș. Muncești, 271A ce aparține SRL „Alexandoff”. În cadrul controlului s-a constatat că contribuabilul a încălcat prevederile legale, ori nu a prezentat la momentul controlului documentele de proveniență a mărfurilor supuse comercializării și anume a 12 motoare electrice, la preț de 2 100, în sumă totală de 25 200 lei.

Din explicațiile oferite sub semnătură de către administratorul SRL „Alexandoff”, Alecu Sadoveanu, la întrebarea inspectorilor fiscali de a prezenta în cadrul controlului fiscal a actelor de proveniență a mărfurilor, acesta a declarat că declarațiile vamale vor fi prezentate mai târziu prin intermediul poștei electronice, fiindcă nu sunt pe loc.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1499 din 06 august 2019 SRL „Alexadoff” a fost sancționată cu amendă în mărime de 4 000 lei pentru împiedicarea

controlului fiscal prin neprezentarea de documente necesare Serviciului Fiscal de Stat asupra problemelor care apar în timpul controlului.

Din dosarul administrativ nr. 1-837303 din 16 iulie 2019 anexat la materialele dosarului rezultă că prin decizia DDCF-55067/16 din 16 iulie 2019 Serviciul Fiscal de Stat a inițiat controlul la SRL „Alexandoff”.

La 16 iulie 2019 Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău a întocmit actul de control fiscal nr. 1-837303 la o altă subdiviziune a SRL „Alexandoff” și anume la depozitul amplasat în mun. Chișinău, soș. Muncești, 271A. În cadrul controlului s-a constatat că contribuabilul a încălcat prevederile legale, neprezentând la momentul controlului documentele de proveniență a mărfurilor supuse comercializării și anume a 7 motoare electrice, la preț de 4 860, în sumă totală de 34 020 lei.

Din explicațiile oferite sub semnătură de către administratorul SRL „Alexandoff”, Alecu Sadoveanu, la întrebarea inspectorilor fiscali de a prezenta în cadrul controlului fiscal a actelor de proveniență a mărfurilor, acesta a declarat că orice acte necesare le poate prezenta la 17 iulie 2019, la orice oră la sediul organului fiscal sau pot fi transmise prin intermediul poștei electronice. La atelier și depozit, unde s-a prezentat controlorul, nu poate avea actele de proveniență a mărfurilor.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1500 din 06 august 2019 SRL „Alexadoff” a fost sancționată cu amendă în mărime de 4 000 lei pentru împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea de documente necesare Serviciului Fiscal de Stat asupra problemelor care apar în timpul controlului.

La 23 august 2019 SRL „Alexadoff” a contestat deciziile Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1499 și nr. 127/1500 din 06 august 2019.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 321 din 12 septembrie 2019 contestația depusă de către SRL „Alexadoff” s-a respins ca fiind neîntemeiată.

În dezacord cu deciziile Serviciului Fiscal de Stat, SRL „Alexadoff” a susținut că s-a conformat prevederilor art. 8, alin. 2, lit. f) din Codul fiscal și a prezentat la prima cerere inspectorilor fiscali documentele solicitate.

Fiind investită cu examinarea cauzei Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani prin hotărârea din data de 28 mai 2020 a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Alexadoff”, reținând că organul fiscal la emiterea deciziilor contestate a respectat legislația fiscală, pe când societatea reclamantă nu a prezentat la prima cerere a inspectorilor fiscali actele de proveniență a mărfii, fapt recunoscut de către societatea reclamantă prin explicații date și anume că va prezenta actele solicitate prin intermediul poștei electronice.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 07 octombrie 2020 a admis apelul depus de SRL „Alexadoff”, a casat hotărârea din 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu emiterea unei noi hotărâri prin care a admis cererea de chemare în judecată, menționând că potrivit facturilor fiscale și explicațiilor SRL „Alexandoff”, marfa expusă spre vânzare a fost procurată pe teritoriul Republicii Moldova, de la un alt agent economic, în baza facturilor fiscale, care au fost reprezentate inspectorilor fiscali. Totodată, la data și momentul efectuării controlului, SRL „Alexandoff” era în imposibilitate obiectivă de a prezenta careva acte suplimentare, or, o altă întreprindere a importat bunurile în Republica Moldova și era deținătoarea actelor suplimentare, fapt confirmat de actele vamale. (f.d. 13-18)

În opinia instanței de apel, SRL „Alexandoff” și-a îndeplinit obligația de prezentare a actelor de proveniență a mărfii și anume facturile fiscale, iar prezentarea

actelor de import nu era necesară, or, de importul mărfurilor s-a preocupat vânzătorul bunurilor.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a stării de fapt și a normelor de drept material.

Astfel, pentru justa soluționare a speței, instanța de recurs urmează să stabilească dacă în cadrul controalelor fiscale SRL „Alexandoff” a încălcat sau nu legislația fiscală și anume dacă a prezentat sau nu la prima cerere a inspectorilor fiscali a actelor de proveniență a mărfurilor.

În conformitate cu art. 8, alin. (2), lit. f) din Codul fiscal contribuabilul este obligat în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate.

Din conținutul normei de drept sus-citate rezultă că contribuabilul are obligația de a prezenta actele de proveniență a mărfii la prima cerere a persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală.

Instanța de recurs menționează că prin acte de proveniență se înțelege facturi fiscale, avize de însoțire a mărfii, documentele vamale sau alte documente stabilite de lege.

La caz, în cadrul controalelor fiscale din 11 iulie 2016 și 16 iulie 2019 efectuate la subdiviziunile SRL „Alexandoff” atelier de reparație și depozit inspectorii fiscali au solicitat de la administratorul societății Alecu Sadoveanu, prezent la momentul controlului, a actelor de proveniență a mărfurilor supuse comercializării și anume a 12 motoare electrice la preț de 2 100, în sumă totală de 25 200 lei și a 7 motoare electrice la preț de 4 860, în sumă totală de 34 020 lei.

La acest segment instanța de recurs ține să menționeze că potrivit art. 18, alin. (2) din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior se interzice plasarea pe piață a produselor în lipsa actelor de însoțire referitoare la calitatea, cantitatea și securitatea lor, emise conform reglementărilor tehnice, sanitare și contabile în vigoare.

Reglementări similare sunt prevăzute și la pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1068 din 20 octombrie 2000 privind aprobarea Regulamentului cu privire la recepționarea mărfurilor conform cantității și calității în Republica Moldova potrivit căruia se interzice livrarea în rețeaua de comerț a mărfurilor fără documente de însoțire care să confirme originea mărfii, cantitatea și calitatea ei precum și fără certificat de conformitate pentru produsele supuse certificării obligatorii, eliberate în Sistemul Național de Certificare.

Iar, potrivit, art. 21, alin. (1) din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 la locul de vânzare a produselor/prestare a serviciilor, comerciantul trebuie să dețină documentele care atestă conformitatea acestora cu regulamentele tehnice în vigoare. În cazul în care documentele respective sunt păstrate în alt loc, în incinta unității comerciale trebuie să se păstreze copiile acestora, autentificate cu semnătura comerciantului.

Din conținutul normelor de drept sus-citate rezultă că SRL „Alexandoff” avea obligația de a deține la locul vânzării mărfurilor atelierul de reparații și depozit a 12

motoare electrice la preț de 2 100, în sumă totală de 25 200 lei și a 7 motoare electrice la preț de 4 860, în sumă totală de 34 020 lei a copiilor autentificate cu semnătura contribuabilului a documentelor care atestă proveniența precum și conformitatea acestora cu regulamentele tehnice în vigoare.

Argumentul SRL „Alexandoff” precum că a prezentat actele de proveniență a mărfurilor și anume facturile fiscale FA 300313 din 26 octombrie 2016, FA 300334 din 07 decembrie 2016, este declarativ și nu poate fi reținut de instanța de recurs, deoarece din declarațiile scrise ale administratorului SRL „Alexandoff” Alecu Sadoveanu oferite în cadrul controalelor fiscale și anexate la dosarele administrative nr. 1-835811 din 11 iulie 2019 și nr. 1-837303 din 16 iulie 2019, cercetate în cadrul ședințelor de judecată atât de către instanța de fond cât și de către instanța de apel, rezultă că contribuabilul la atelierul de reparații, cât și la depozit nu deține actele de proveniență a mărfurilor, dar acestea vor fi prezentate ulterior organului fiscal.

În aceste circumstanțe completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind corectă concluzia instanței de fond precum că SRL „Alexandoff” nu a prezentat actele de proveniență a mărfii la prima cerere a organului fiscal, ori declarația administratorului contribuabilului că actele de proveniență vor fi prezentat ulterior organului fiscal confirmă nerespectarea art. 8, alin. (2), lit. f) din Codul fiscal.

Concluzia instanței de apel precum că SRL „Alexandoff” s-a conformat prevederilor legale și a prezentat facturile fiscale ce constituie documente primare (acte de proveniență a mărfii) contravine stării de fapt stabilite de instanțele de judecată și anume că la momentul controlului la prima cerere a inspectorilor fiscali nu au fost prezentate actele de proveniență a mărfii expuse comercializării din motiv că acesta nu se află la locul efectuării controlului.

Faptul că ulterior controlului contribuabilul a prezentat careva facturi fiscale nu-l scutește de răspunderea prevăzută la art. 253, alin (1) din Codul fiscal.

Mai mult, din factura fiscală FA 300313 din 26 octombrie 2016 rezultă că SRL „Alexadoff” a procurat de la SRL „Grifon Impex” 6 motoare electrice 2.2/3000 8501529101, preț pe unitate de 1 650,0 lei și 5 motoare electrice 1.5/1500 8501529109 preț pe unitate de 1 233,33 lei.

Potrivit facturii fiscale FA 300334 din 07 decembrie 2016 SRL „Alexadoff” a procurat de la SRL „Grifon Impex” 2 motoare electrice 11/1500 preț total de 11 740 lei, 6 motoare electrice 2.2/3000 preț total de 11 41,0 lei, 4 motoare electrice 7.5/3000 preț total de 14 560 lei, 2 motoare electrice 7.5/1500 preț total de 9 520,0 lei și 5 motoare electrice 5.5/1000 preț total de 25 909,99 lei.

Pe lângă faptul că aceste facturi nu au fost prezentate la prima cerere a organului fiscal, ele nici nu demonstrează că constituie documente primare a mărfii expuse comercializării și anume a 12 motoare electrice la preț de 2 100, în sumă totală de 25 200 lei și a 7 motoare electrice la preț de 4 860, în sumă totală de 34 020 lei.

Din analiza facturilor fiscale FA 300313 din 26 octombrie 2016 și FA 300334 din 07 decembrie 2016 și a actelor de control nr. 1-835811 din 11 iulie 2019 și nr. 1-837303 din 16 iulie 2019 nu rezultă că 12 motoare electrice la preț de 2 100, în sumă totală de 25 200 lei și a 7 motoare electrice la preț de 4 860, în sumă totală de 34 020 lei, depistate în cadrul controlului la subdiviziunile contribuabilului - atelier de reparații și depozit au fost procurate de la SRL „Grifon Impex”, ori nu corespund prețurilor din facturile menționate.

Concluzia instanței de apel, precum că SRL „Alexandoff” nu era obligată de a prezenta declarațiile vamale privind importarea a 12 motoare electrice, la preț de 2 100, în sumă totală de 25 200 lei și a 7 motoare electrice, la preț de 4 860, în sumă totală de 34 020 lei, ori marfa a fost procurată pe teritoriul Republicii Moldova, de la un alt agent economic corect a fost criticată de către Serviciul Fiscal de Stat.

Din facturile fiscale FA 300313 din 26 octombrie 2016 și FA 300334 din 07 decembrie 2016 se observă că administratorul SRL „Grifon Impex”, care figurează ca vânzător și administratorul SRL „Alexandoff”, care figurează ca cumpărător este aceeași persoană Alecu Sadoveanu. (f.d. 10,11)

La acest segment instanța de recurs mai menționează că potrivit art. 18, alin. (2) din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior se interzice plasarea pe piață a produselor în lipsa actelor de însoțire referitoare la calitatea, cantitatea și securitatea lor, emise conform reglementărilor tehnice, sanitare și contabile în vigoare, iar administratorul SRL „Alexandoff” în cadrul controlului a declarat că va prezenta ulterior declarațiile vamale, deoarece nu se află la locul efectuării controlului.

În aceste circumstanțe completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că la caz s-a constatat că SRL „Alexandoff” a încălcat art. 8, alin. (2), lit. f) din Codul fiscal, deoarece nu a prezentat, la prima cerere a persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, actele de proveniență a mărfurilor supuse comercializării.

Urmare a constatării încălcării art. 8, alin. (2), lit. f) din Codul fiscal, organul fiscal corect în baza art. 253, alin (1) din Codul fiscal a emis deciziile de sancționare a contribuabilului pentru împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea informațiilor și documentelor, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului.

În urma celor constatate completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție susține criticile formulate de către autoritatea recurentă în susținerea netemeinicii cererii de chemare în judecată, ori Serviciul Fiscal de Stat la emiterea actelor administrative contestate a respectat prevederile legale, pe când SRL „Alexandoff” nu a prezentat argumente și probe în susținerea ilegalității acestora, din materialele dosarului se atestă că la prima solicitare a organului fiscal SRL „Alexandoff” nu a prezentat actele de proveniență a mărfurilor supuse comercializării.

Subsecvent stabilirii legalității deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 127/1499, nr. 127/1500 din 06 august 2019 asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale, instanța de recurs consideră corectă și concluzia instanței de fond de respingere a pretenției cu privire la ilegalitatea deciziei nr. 321 din 12 septembrie 2019 pe marginea contestației împotriva deciziilor nr. 127/1499, nr. 127/1500 din 06 august 2019.

Astfel, completul specializat concluzionează ca fiind corectă soluția instanței de fond cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată depuse de către SRL „Alexadoff” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea deciziilor nr. 127/1499, nr. 127/1500 din 06 august 2019 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și nr. 321 din 12 septembrie 2019 pe marginea contestației împotriva deciziilor nr. 127/1499, nr. 127/1500 din 06 august 2019.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept material, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de către Serviciul Fiscal de Stat, de a casa decizia din data de 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a emite o nouă decizie, prin care se menține hotărârea din data de 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 247, art. 248, alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează decizia din data de 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și se emite o nouă decizie, prin care se menține hotărârea din data de 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani emisă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexadoff” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Nicolae Craiu

Maria Ghervas